

Inden for hundesporten findes der - ligesom i alle andre sportsgrene - en række etiske regler. Regler, som ikke er skrevet ned, men som alligevel skal følges.

Det er almindeligt kendt, at vi har denne form for "spilleregler", som skal følges. Når DKK's forskellige udvalg skal udtage hold til de mange forskellige mesterskaber, som eksempelvis Danmarks mesterskaber, Nordiske mesterskaber, Europamesterskaber, Verdensmesterskaber, mesterskaber for jagt- og tjenestehunde og så videre - ja, så har man også disse "etiske spilleregler" med i helhedsbilledet.

Personerne der udtages, vurderes også på deres menneskelige kvalifikationer. Det er ikke nok, at hundene er ekstraordinært gode og dygtige, hvis føreren opfører sig dårligt eller provokerende. Hvis føreren bagtaler de øvrige deltagere, taler nedsættende om DKK, om dommerne eller råber og skriger mod sin hund, så er de etiske spilleregler overtrådt. Det kan ikke accepteres på et hold, hvor der helst skal være en god ånd. Kun på denne måde - med deltagelse af værdige repræsentanter - får holdet gode resultater såvel for deltagerne som for DKK og Danmark.

Temperamentet er en anden vigtig faktor. Er hundene ikke sikre, hvis de farer i hovedet på alt og alle og er kropumulige; ja så er sådanne hunde ikke værdige repræsentanter at sende af sted. Sådanne hunde skal ikke udtages - uanset deres resultater!

Jeg er helt sikker på, at der bliver set strengt på disse forhold i de respektive DKK-udvalg, som sender hundeførere og hunde ud til forskellige stævner. De opnåede resultater - også de resultater som ikke er helt i top - tæller også, når holdene har repræsenteret DKK/Danmark på en værdig måde.

Kilde: Kirsten Henriksen - bladet "Hunden" nr. 10/1995.